

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 27 maj 1927 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt, m. m. ävensom i ämnet väckta motioner.

I en den 24 februari 1927 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 173, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga nedan återgivna förslag till

1:o förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt,

2:o förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar, och

3:o förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 (nr 126) om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt.¹

Häri genom förordnas, att 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt skall hava följande ändrade lydelse:

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

a) för motorecykel utan bivagn med tio kronor, då motorecykelns tjänstevikt icke överstiger sjuttiofem kilogram, men eljest med femton kronor;

b) för motorecykel med bivagn med tjugufem kronor;

c) för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med tio kronor för varje påbörjat tal av ethundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med trehundra kilogram, dock minst med sjuttiofem kronor; samt

¹ Senaste lydelse, se 1924: 128.

d) för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1928.

Inträder före nämnda dag skatteplikt för motorcykel, som enligt hittillsvarande bestämmelser icke skolat registreras, skall för sådan motorcykel skatt erläggas enligt den i denna förordning angivna grund.

Där beträffande motorcykel, som vid denna förordnings ikraftträdande är registrerad, uppgift om motorcykelns tjänstevikt icke föreligger vid tiden för skatts påförande, skall skatt utgå enligt nu gällande grunder.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar.¹

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

1 §.

För följande arbeten av mjuk kautschuk, som till riket införas, utan att tullfrihet enligt särskilda bestämmelser därför åtnjutes, eller som inom riket tillverkas, nämligen massiva hjulringar (även i längder) samt yttergummi eller delar därtill för ringar till automobiler (även motorcyklar), skall i den ordning nedan stadgas erläggas skatt av en krona 75 öre per kilogram.

I första — — — förordning automobilgummiringar.

På Kungl. Maj:ts — — — skall erläggas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

---

¹ Senaste lydelse, se 1923: 73.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 (nr 126) om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Härigenom förordnas, att 1 § samt 3—5 §§ i förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensin och motorsprit skola, 1 § i nedan angiven del, hava följande ändrade lydelse:

1 §.

För bensin, som till riket införes och för vilken icke enligt särskilda bestämmelser tullfrihet åtnjutes, samt för motorsprit skall i den ordning nedan stadgas erläggas särskild skatt av 6 öre för liter.

I denna — — — såsom motorsprit.

3 §.

Restitution av skatt, som i denna förordning avses, må åtnjutas:

a) för bensin eller motorsprit, som i oförändrat skick utföres till utrikes ort eller svensk frihamn;

b) för bensin eller motorsprit, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av tåg eller fordon å för allmän trafik upplåten järnväg eller av luftfartyg eller av motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske; samt

c) för bensin, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för annat tekniskt ändamål än motordrift.

4 §.

Restitution enligt 3 § a) må åtnjutas allenast för så vitt utförelsen omfattar en myckenhet av minst femhundra liter bensin eller motorsprit på en gång.

Restitution enligt 3 § b) och c) må åtnjutas allenast i den omfattning och på de villkor Konungen bestämmer. Där beträffande förbrukning av bensin eller motorsprit inom viss näringsgren ur kontrollsynpunkt eller eljest på grund av särskilda omständigheter hinder möter mot restitution, äger Konungen föreskriva, att i stället återbäring skall ske sålunda, att visst med hänsyn till beräknad förbrukning bestämt belopp skall efter förordnande av Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, användas för näringsgrenens främjande.

5 §.

Fråga om restitution av erlagt skattebelopp prövas av myndighet, som Konungen därtill förordnar.

Denna förordning träder i kraft, i vad densamma avser särskild skatt å bensin, den 1 juli 1927 samt, i vad den avser särskild skatt å motorsprit, den 1 juli 1929.

---

dels ock med ändring i Kungl. Maj:ts i 1927 års statsverksproposition framlagda förslag angående upptagande i riksstaten för budgetåret 1927—1928 av inkomstiteln automobilskattemedel, i nämnda riksstat uppföra samma inkomstitel sålunda:

Automobilskattemedel, *bevillning* ..... kronor 28,250,000.

Beträffande vad föredragande departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört till motivering för förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse ej lämnas här nedan, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottets behandling hava jämväl överlämnats följande tre i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna nr 220 i första kammaren av herr *Larsén* och nr 321 i andra kammaren av herrar *Lindqvist* i Halmstad och *Andersson* i Falkenberg, i vilka hemställts, »att riksdagen ville besluta den förändring av propositionen, att för motorcykel, vars skattevikt ej överstiger femtio kilogram, någon skatt ej skall erläggas».

2) motionen nr 303 i andra kammaren av herr *Andersson* i Rasjön m. fl., däri föreslagits, »att riksdagen vid bifall i övrigt till Kungl. Maj:ts proposition nr 173 måtte

1) avslå förslaget till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobilskatt,

2) besluta sådan ändring i förslaget till förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar, att skattesatsen bestämmes till 2 kronor för kilogram, samt

3) besluta sådan ändring i förslaget till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 (nr 126) om särskild skatt å bensin och motorsprit, att skattesatsen bestämmes till 6.5 öre pr liter.»

Till behandling i samband med förevarande proposition har utskottet funnit lämpligt upptaga en till utskottet hänvisad, under motionstiden vid riksdagens början av herr *Wallerius* m. fl. i andra kammaren väckt motion nr 228, däri hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att det täcktes Kungl. Maj:t låta undersöka, i vad mån motorfordon av väsentligen svensk tillverkning må kunna beskattas med lägre belopp än de, vilka äro hit införda från andra länder, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionärernas yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

Skatt å automobiltrafiken utgår enligt förordningarna den 2 juni 1922 om automobilskatt samt om särskild skatt å automobilgummiringar ävensom enligt förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Gällande grunder för automobilskattens uttagande m. m.

Automobiltrafiken beskattas enligt nämnda förordningar genom årlig avgift å innehavet av automobiler samt genom avgifter å de för dessas framdrivande nödvändiga förbrukningsartiklarna, gummiringar och bensin.

Den egentliga automobilskatten (fordonsskatten) utgår med 15 kronor för motorcykel eller, därest cykeln är försedd med bivagn, med 25 kronor samt för annan automobil med ringar av mjuk kautschuk med 8 kronor och för automobil med ringar av annat ämne med 50 kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av fordonets egen vikt, allt för år räknat. Skatt utgår endast för motorfordon, som enligt gällande förordning om motorfordon skall registreras. Till följd därav äro motorcyklar, vilkas vikt ej överstiger 50 kilogram, ävensom släpvagnar och traktorer icke underkastade automobilsfatt. Skatteplikten inträder med det kalenderkvartal, under vilket automobilen första gången införes i automobilregistret, samt upphör med utgången av det kalenderkvartal, under vilket automobilen avförts ur registret utan att hava blivit i annat sådant införd. Påföringen av skatt verkställs av tjänsteman hos registreringsmyndigheten, d. v. s. överståthållarämbetet och länsstyrelserna. Uppbödden försiggår från och med den 1 till och med den 15 februari varje år. I Stockholms stad inbetalas skatten, efter erhållet meddelande om dess storlek, kontant å uppöbdsstämma. I länen inbetalas skatten genom postförskott. Särskilt kvitto, automobilskattekvitto, meddelas å erlagd skatt, vilket kvitto skall under färd medföras å fordonet.

Skatten å automobilgummiringar utgår för automobil-(motorcykel-)ringar (ej innerslangar) av mjuk kautschuk, som till riket införes eller där tillverkas. Skatten utgår med en krona 50 öre per kilogram. För importerade ringar erlägges skatten till tullverket samtidigt med tullen. Skatt för inom riket tillverkade ringar erlägges av tillverkaren i enlighet med av honom till vederbörande länsstyrelse avgiven deklaration, i den mån ringarna av tillverkaren levereras till annan eller tagas i bruk för tillverkarens egen räkning. Restitution av skatt åtnjutes beträffande ringar, som utföres ur riket.

Bensinskatten utgår med 5 öre för liter och erlägges till tullverket samtidigt med tullen. Restitution av skatt åtnjutes under vissa villkor — förutom för bensin, som utföres ur riket — för bensin, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för annat tekniskt ändamål än motordrift. Förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit träder i kraft i vad den avser motorsprit först den 1 juli 1929.

Dessa skatter å automobiltrafiken avse att utgöra ett vederlag för den förstörande verkan, automobiltrafiken utövar å vägarna. Därjämte har det ansetts tillbörligt att, med hänsyn till det särskilda intresse av för automobiltrafiken lämpade, väl byggda och underhållna vägar automobilägarna hava, dessa bidra till vägväsendets förbättring.

Av de medel, som inflyta genom automobilbeskattningen, tillfalla 20 procent rikets städer för att användas för deras gatu- och väghållning samt 80 procent landsbygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar och broar.

Inom vardera av dessa grupper avsättes viss andel, att i utjämningsyfte fördelas mellan städerna och länen på sätt Kungl. Maj:t förordnar.

Det bidrag, som lämnas vägväsendet i form av automobilskattemedel, har tidigare huvudsakligen använts till vägväsendets höjande genom förbättringsarbeten och blott i ringa utsträckning till det egentliga underhållet. Sedan emellertid från de väghållningsskyldigas sida framhållits, att automobilskattemedlen borde i större omfattning användas för att direkt bringa lättnad i den alltjämt växande vägunderhållstungan, samt 1924 och 1925 års riksdagar funnit motionsvis i denna riktning framförda synpunkter icke kunna fränkännas berättigande, avlät Kungl. Maj:t, efter av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt särskilda sakkunniga verkställd utredning, proposition i ämnet den 20 februari 1926 (nr 170). Härvid föreslogs ett direkt underhållsbidrag av automobilskattemedel att utgå till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, med en tiondel av distriktets kostnad för vägunderhåll och vinterväghållning, däri inbegripen all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avsåge byggande av väg. Propositionen vann riksdagens bifall, och ny förordning om fördelning av automobilskattemedel utfärdades den 28 maj 1926 (nr 161).

Propositionen.

De med propositionen framlagda förslagen till höjning av beskattningen å automobiltrafiken hava tillkommit i syfte att bereda statsverket ersättning för det väsentligt ökade vägunderhållsbidrag, som förorsakats av nämnda trafik. Statsbidraget till vägunderhållet utgår sedan 1918 till tre tiondelar av den uppskattade kostnaden för underhållet av allmän väg, bro och färja. År 1924 infördes den ändringen i väglagen, att statsbidraget skulle, därest inom väghållningsdistrikt dess samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, beräknas å distriktets verkliga kostnader för vägunderhållet, därvid i underhållskostnad skulle inbegripas all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avsåge byggande av väg. Medan i statsbidrag till vägunderhållet utbetalades år 1911 1,258,930 kronor och år 1919 2,785,418 kronor, har statsbidrag under budgetåret 1925—1926 utbetalats med 8,235,165 kronor och enligt statsverkspropositionen till årets riksdag för nästkommande budgetår beräknats till 8,500,000 kronor.

I avsikt att lätta de väghållningsskyldigas gemensamma tunga samt att minska samtliga skattdragares i följd av automobiltrafiken ökade utgifter för vägunderhållet på landet har Kungl. Maj:t i proposition den 24 februari 1927, nr 175, föreslagit, *dels* att det vid förra årets riksdag till 10 procent av underhållskostnaderna bestämda, av automobilskatten utgående bidraget till väghållarna måtte höjas till 15 procent av kostnaden för vägunderhåll och vinterväghållning, *dels ock* att av automobilskattemedel skall bestridas hälften av det till vägunderhåll och vinterväghållning utgående statsbidraget.

Då det bidrag av automobilskattemedel, som bör utgå till bestridande av

statens tillskott till vägunderhållet, ansetts böra åvägbringas genom höjning i motsvarande grad av automobilbeskattningen, har i propositionen föreslagits sådan omläggning av denna beskattning, att därav skulle komma att inflyta 4,250,000 kronor utöver de med nu gällande skattesatser beräknade intäkterna.

Genom den föreslagna skatteökningen beräknas kunna uttagas 1,550,000 kronor genom ökad fordonsskatt, 550,000 kronor genom höjning av gummiringsskatten och 2,150,000 kronor genom höjning av bensinskatten. I fråga om fordonsskatten har förslagits omläggning av nuvarande skattesystem. Sålunda skall skatten å automobiler med ringar av mjuk kautschuck enligt förslaget beräknas å automobilens vikt i driftfärdigt skick (tjänstevikt) minskad med ett skattefritt viktavdrag å 300 kilogram. Skattesatsen höjes från nuvarande 8 kronor till 10 kronor för varje påbörjat tal av fordonets sålunda bestämda vikt och en minimiskatt av 75 kronor införes. För motoreyklar har icke föreslagits annan ändring i skattesatserna än att skatten för sådan motoreykel utan bivagn, vars tjänstevikt icke överstiger 75 kilogram, skall utgå med 10 kronor, vilken ändring sammanhänger därmed, att från och med den 1 juli 1927 jämväl motoreykel, vars vikt icke överstiger 50 kilogram, underkastas motorfordonsförordningens allmänna föreskrifter och därigenom drabbas av motorfordonsbeskattningen. I skatten å gummiringar har föreslagits en höjning av 25 öre per kilogram och i bensinskatten en ökning med 1 öre per liter. Därjämte hava vissa ändringar föreslagits i bestämmelserna rörande restitution av bensinskatt.

I sitt ovannämnda yttrande till statsrådsprotokollet har departementschefen till stöd för förslaget om ändrade grunder för fordonsbeskattningen anført, bland annat, följande: Fordonsskatten utginge i förhållande till automobilens egen vikt (skattevikt), d. v. s. med avdrag av vad som beräknades motsvara vikten å tillbehör och den för automobilen nödvändiga bemanningen. Då det vore den rullande vikten, som borde beskattas, skulle det uppenbarligen vara riktigare att till grund för skatten lägga automobilens vikt i driftfärdigt skick (tjänstevikt), ökad med vikten av det antal personer eller den last, som automobilen kunde beräknas i medeltal föra. Bestämmandet av denna vikt mötte dock stora vanskligheter, särskilt i fråga om lastvagnar. Ett steg i rätt riktning syntes emellertid vara att låta tjänstevikten utgöra grund för skattens beräkning. Departementschefen förordade alltså en dylik omläggning och förutsatte därvid, att Kungl. Maj:t eller den myndighet, Kungl. Maj:t därtill förordnade för säkerställande av en enhetlig beräkning av nämnda vikt därutinnan, meddelade närmare bestämmelser utöver dem, som innehölls i motorfordonsförordningen. En sålunda ändrad beräkningsgrund erbjöde jämväl den praktiska fördelen, att endast en av dessa viktbestämningar behövde uträknas och meddelades till automobilregistret, vartill komme att i allmänhet tjänstevikten utröntes bekvämare än skattevikten.

En övergång från skattevikt till tjänstevikt såsom grund för skattens

*Departements-
chefen.*

beräknande skulle, med i övrigt oförändrade skattesatser, medföra en ökning av skatten med i flertalet fall respektive 8, 16 och 24 kronor för vagn, beroende på vagnens tyngd (märke, modell, karosseri m. m.). I ytterlighetsfall komme givetvis ökningen att bliva större. För den allmännast förekommande personvagnen av märket Ford skulle skatteökningen komma att uppgå till 8 eller 16 kronor, medan densamma för en medelstor personomnibus eller lastvagn i regel skulle komma att utgöra 24 kronor. Även om en höjning av skatten i ungefär denna omfattning vore erforderlig, syntes densamma icke böra utan vidare genomföras i nu angiven ordning. Fastmera föreläge skäl att med ledning av vunnen erfarenhet vidtaga jämväl andra jämkningar i grunderna för skattens utgående. För ett ej alldeles obetydligt antal automobiler erlades i skatt ett belopp, understigande 64 kronor per vagn. Med hänsyn till det stora intresse i tillkomsten av ett för automobiltrafiken tjänligt vägnät inom landet, som redan blotta innehavet av automobil måste anses grunda, syntes skäl tala för införandet av en minimiskatt. Denna borde i samband med den nu ifrågasatta höjningen av fordonsskatten skäligen böra sättas till 75 kronor. Ett annat förhållande, som syntes påkalla uppmärksamhet, vore, att fordonsskatten utginge proportionellt mot fordonets vikt, ehuru det allmänt erkändes, att de tyngre och kraftigare vagnarnas förstörande inverkan på vägbanan i förhållande till deras tyngd vore mer än proportionellt större än de svagare vagnarnas. Redan vägkommissionen hade i ett av detsamma avgivet förslag beaktat sistnämnda omständighet, i det att skatten föreslogs skola utgå efter en hastigare stigande skala än i proportion till hästkraftantalet. Det berättigade i en viss progressivitet vid skattens utmätande jävades ej heller under den ytterligare beredningen av kommissionens förslag; syftet därmed ansågs emellertid i tillräcklig grad vinnas, därest man, såsom föreslogs, uttoge avgift å någon för automobilen nödig förbrukningsartikel. Ehuru skatt numera utginge å såväl gummiringar som bensin, hade erfarenheten visat, att för vinnande av en i förhållande till tyngden väl avvägd skattebelastning en viss progression i själva fordonsskatten vore önskvärd. Särskilt påfallande vore den jämförelsevis ringa beskattningen av lastvagnar, vilka ju hade en betydligt större bruttovikt i förhållande till tjänstevikten än övriga vagnar, särskilt personbilar, och vilka dessutom med hänsyn till mindre omfattande körning icke nämnvärt betungades av gummirings- och bensinskatt. En dylik progression, som givetvis borde vara ytterst varsam, skulle enklast vinnas genom införande av ett skattefritt avdrag å tjänstevikten.

*Utskottets
yttrande
rörande pro-
positionen.*

Såsom ovan antytts, har departementschefen uttalat den uppfattningen, att automobiltrafiken bör för framtiden i skälig omfattning lämna statsverket ersättning för de betydande merutgifter i form av ökat bidrag till vägväsendet denna trafik åsamkar statsverket samt att denna gottgörelse bör beräknas till hälften av statsbidraget till vägunderhållet. Ut-

skottet, som saknar anledning att i detta sammanhang taga ställning till denna principfråga, delar så till vida departementschefens mening att, därest riksdagen beslutar att låta statens kostnader för vägunderhållet till viss del bestridas av automobilskattemedel, därför erforderliga medel böra anskaffas genom höjning i motsvarande grad av automobilbeskattningen. Utskottet har därför vid framläggande av sitt förslag till höjning av automobilbeskattningen utgått från den förutsättningen, att riksdagen biträder det i förenämnda proposition nr 175 framlagda förslaget, att hälften av det till vägunderhåll och vinterväghållning utgående statsbidraget skall bestridas av automobilskattemedel.

Då utskottet härefter haft att taga ställning till frågan, efter vilka grunder den erforderliga skatteökningen bör uttagas, har utskottet funnit sig kunna i huvudsak biträda vad i förevarande proposition föreslagits. Såsom emellertid redan 1924 års bevillningsutskott i sitt betänkande nr 41 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition den 21 mars 1924, nr 206, med förslag till höjning av automobilbeskattningen anfört, lider fordonsskatten av åtskilliga praktiska olägenheter. Med hänsyn härtill har utskottet icke ansett denna skatt böra höjas i så avsevärd grad som Kungl. Maj:t föreslagit. Enligt utskottets förslag kan merinkomsten av fordonsskatten antagas komma att nedgå från det av Kungl. Maj:t beräknade beloppet av något mer än 1 $\frac{1}{2}$ miljoner kronor till något mindre än 1 miljon kronor. Utskottet har föreslagit en mot denna minskning svarande höjning av skatten å ringar, vilka på grund av deras genom förbättringar numera avsevärt ökade livslängd väl synas tåla en något högre belastning än den föreslagna. Denna överföring från fordonsskatt till ringskatt synes utskottet, utan rubbning i övrigt av de föreslagna beskattningsgrunderna, lämpligen böra ske så, att det skattefria avdraget å tjänstevikten ökas från 300 till 400 kilogram samt att skatten å ringar höjes med 50 öre till 2 kronor för kilogram. Genom denna omläggning vinnes en ökad progressivitet i fordonsbeskattningen, vilket enligt utskottets förmenande måste anses önskvärt särskilt i fråga om större personomnibusar och lastvagnar.

Mot de föreslagna bestämmelserna rörande rätt till restitution av skatt å bensin har utskottet icke haft något att erinra.

Med det nu anförda har utskottet angivit sin ståndpunkt jämväl till de yrkanden, som framställts i motionerna I: 220 av herr Larsén, II: 303 av herr Andersson i Rasjön m. fl. samt II: 321 av herrar Lindqvist i Halmstad och Andersson i Falkenberg.

Vad angår den i motionen II: 228 av herr Wallerius m. fl. gjorda framställningen om införande av skilda skattesatser å automobiler av svensk och utländsk tillverkning, har utskottet redan av det skäl, att på grund av bestämmelser i vissa handelstraktater befogade invändningar kunna framställas mot en dylik lagstiftning, icke kunnat biträda motionärernas förslag.

Utskottets
yttrande
rörande till-
fällig skatt.

I samband med införande av skatter å automobilgummiringar och å bensin meddelades bestämmelser rörande skatt jämväl å redan inom riket befintliga lager av ringar och bensin.

Enligt till utskottet lämnade uppgifter förfoga bensinimportörerna över behållare för förvaring av bensin, rymmande över 80 miljoner liter, vilket lagerutrymme torde vara till stor del utnyttjat. Jämväl en förhållandevis så obetydlig beskattning, som motsvarar den föreslagna höjningen av den allmänna bensinskatten eller 1 öre för liter för här i riket befintlig myckenhet bensin, synes komma att inbringa ett avsevärt belopp. Vad angår gummiringarna hava icke ens ungefärliga siffror om lagerbeståndens storlek kunnat erhållas, men torde en den allmänna skattehöjningen motsvarande skatt av 50 öre för kilogram å dessa ringar kunna beräknas likaledes tillföra det allmänna ett icke obetydligt belopp. Därest icke den ökade skatten å bensin och gummiringar komme att omfatta jämväl redan till riket införda varupartier, skulle möjligen det beräknade resultatet av den föreslagna skattehöjningen i viss mån äventyras. På grund därav och då i anledning av skattehöjningarna uppkommande värdeökningar å inom riket befintliga lager av bensin och automobilgummiringar icke torde böra tillkomma de enskilda, har utskottet ansett dessa lager böra särskilt beskattas. Skatten bör såsom förut antytts sättas till enahanda belopp som de föreslagna skattehöjningarna samt i sin helhet komma vägsändet till godo.

Till sina grunder skiljer sig utskottets förslag i flera hänseenden från 1924 års bestämmelser rörande beskattning av här i riket befintlig bensin men ansluter sig närmare till de år 1922 meddelade bestämmelserna rörande skatt å till riket införda automobilgummiringar. Skattskyldighet och deklara-tionsplikt åläggas innehavaren. Skattskyldigheten har begränsats att omfatta beträffande bensin den, som jämlikt förordningen den 7 oktober 1921 angående eldfarliga oljor erhållit eller bort hava tillstånd att hålla upp-lag av eldfarliga oljor av första klassen, vartill bensin hänföres. Då så-dant tillstånd erfordras för envar, som innehar mer än 1,000 kilogram bensin, kommer skatteplikten att omfatta alla inom riket befintliga mera betydande lager av bensin. Ett utsträckande av skatteplikten till mindre kvantiteter än 1,000 kilogram skulle uppenbarligen utan större höjning av skatteintäkten medföra ökade kostnader och besvär för skattepåföring och uppbörd. Av liknande skäl har utskottet ansett sig böra begränsa skyldigheten att erlagga gummiringsskatt att avse dem, som yrkesmässigt utöva handel med ringar eller automobiler. Utskottet har icke funnit anledning, att på sätt i förordningen den 22 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar stadgades, medgiva skattefrihet för å automobil anbragt uppsättning av ringar. Då uppenbarligen skatt icke bör utgå å använda ringar, anbragta å automobiler, som efter det desamma begagnats inköpts av automobilhandlare, hava sådana ringar undantagits från beskattning. Skattskyldigheten kommer sålunda att omfatta de ringar, som i obegagnat

skick inköpts av den skattskyldige, men icke sådana, som vid tiden för inköpet på ett mera varaktigt sätt tagits i bruk.

De nu föreslagna bestämmelserna innebära ett enklare deklarations- och taxeringsförfarande än som tillämpats vid den år 1924 företagna beskattningen av bensin. Möjlighet till effektiv kontroll har lämnats genom bestämmelser, att undersökning må verkställas av skattskyldigs bokföring samt ineliggande lager av bensin och ringar.

Av utskottets allmänna ståndpunkt att skattskyldigheten bör i huvudsak omfatta allenast dem, som utöva handel med ifrågavarande varor, följer, att utskottet ansett i förslaget böra införas bestämmelse, som möjliggör skattefrihet för hos skattskyldig befintlig vara, som tillhör annan icke skattskyldig person. Utskottets förslag möjliggör jämväl överföring av skatteplikt beträffande vara, som innehaves av en skattskyldig men överlåtits till annan skattskyldig. Givetvis bör sådan befrielse från skatt icke medgivas i andra fall än där uppenbart är, att avtal om överlåtelse icke träffats i avsikt att undgå skatteplikt.

Författningarna rörande såväl höjningen av nu utgående skatter å bensin och gummiringar som den tillfälliga skatten böra givetvis träda i tillämpning å samma tidpunkt samt till förebyggande av åtgärder för undgående av skattskyldighet så snart ske kan. Utskottet har följaktligen föreslagit ikraftträdandet till den den 4 juni 1927.

Ikraftträdande.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

1) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 173, icke kunnat oförändrad bifallas och med anledning av motionen II: 303 av herr Andersson i Rasjön, i vad nämnda motion avser skatt å automobilgummiringar, samt med avslag å denna motion i övrigt ävensom å motionerna I: 220 av herr Larsén, II: 228 av herr Wallerius m. fl. samt II: 321 av herrar Lindqvist i Halmstad och Andersson i Falkenberg, för sin del

a) antaga ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt med den ändringen att 5 § erhåller följande lydelse:¹

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

a) för motorecykel utan bivagn med tio kronor, då motorecykelns tjänstevikt icke överstiger sjuttiofem kilogram, men eljest med femton kronor;

¹ Kursiverad stil utmärker avvikelser från Kungl. Maj:ts förslag.

- b) för motorecykel med bivagn med tjugufem kronor;
c) för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med tio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med *fyrhundra* kilogram, dock minst med sjuttiofem kronor; samt
d) för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt.

b) antaga nedan införda¹

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar.

Häriigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar skall i nedan angiven del hava följande ändrade lydelse:

1 §.

För följande arbeten av mjuk kautschuk, som till riket införas, utan att tullfrihet enligt särskilda bestämmelser därför åtnjutes, eller som inom riket tillverkas, nämligen massiva hjulringar (även i längder) samt yttergummi eller delar därtill för ringar till automobiler (även motorcyklar) skall i den ordning nedan stadgas erläggas skatt av *2 kronor* per kilogram.

I första — — — förordning automobilgummiringar.

På Kungl. Maj:ts — — — skall erläggas.

Denna förordning träder i kraft den *4 juni* 1927.

---

c) antaga ovan införda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensen och motorsprit med den ändringen att övergångsbestämmelsen erhåller följande lydelse:¹

Denna förordning träder i kraft, i vad densamma avser särskild skatt å bensen, den *4 juni* 1927 samt, i vad den avser särskild skatt å motorsprit, den 1 juli 1929.

---

¹ Se noten å sid. 11.

2) att riksdagen måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

**förordning om tillfällig skatt å bensin och automobilgummiringar, som
finnas i riket den 4 juni 1927.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. För bensin och automobilgummiringar, som den 4 juni 1927 kl. 6 f. m. finnas i riket, skall i den ordning här nedan stadgas till staten erläggas skatt.

Med bensin förstås i denna förordning mineraloljor, vilka enligt 1 § i förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensin och motorsprit hänföres till bensin. Är bensin blandad med annan vara, skall vid skattskyldighetens bestämmande hänsyn tagas till den myckenhet, varmed bensin ingår i blandningen.

Med automobilgummiringar förstås i denna förordning sådana arbeten av mjuk kautschuk, som omförmälas i 1 § i förordningen den 2 juni 1922 om särskild skatt å automobilgummiringar. Har jämlikt sistnämnda förordning vid automobilgummiring fastsittande järnskena avräknats vid fastställande av den vikt, för vilken skatt skall erläggas, skall skatt enligt denna förordning beräknas å ringens vikt efter avdrag för järnskenans vikt.

2 §.

1 mom. Skyldighet att erlagga skatt enligt denna förordning åligger för *bensin* den, som jämlikt förordningen den 7 oktober 1921 angående eldfarliga oljor erhållit eller bort hava tillstånd att hålla större eller mindre upplag av eldfarliga oljor av första klassen; samt för *automobilgummiringar* den, som yrkesmässigt driver handel med automobilgummiringar eller automobiler.

2 mom. Skatt enligt denna förordning skall utgå å den myckenhet bensin eller det antal automobilgummiringar, skattskyldig innehar vid den i 1 § angivna tid, med följande belopp, nämligen:

för *bensin* 1 öre per liter; samt

för *automobilgummiringar* 50 öre per kilogram.

3 mom. Skattskyldighet äger icke rum för automobilgummiringar, som före den i 1 § angivna tidpunkt och innan enligt 1 mom. skattskyldig förvärvat desamma tagits i bruk inom riket, eller för tillverkare tillhöriga automobilgummiringar, för vilka skatt framdeles skall erläggas uti den i 5 § i nämnda förordning den 2 juni 1922 stadgade ordning.

3 §.

Envar enligt denna förordning skattskyldig skall senast den 30 juni 1927 avgiva deklARATION rörande den myckenhet bensin samt de automobilgummiringar, han vid den i 1 § angivna tid innehade. För annan än enskild person och oskiftat stärbhus åligger uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman eller ombud.

Deklaration skall avgivas på heder och samvete. I deklARATIONEN skall angivas:

a) beträffande *bensin*:

den myckenhet bensin, den uppgiftspliktige innehade vid den i 1 § angivna tid och den plats, där bensinen då förvarades;

b) beträffande *automobilgummiringar*:

det antal enligt 2 § skattepliktiga ringar, som den uppgiftsskyldige vid nämnda tid innehade, med angivande av dessas varuslag, märke, dimensioner och vikt ävensom den plats, där ringarna då förvarades.

Deklaration skall avgivas till länsstyrelsen i det län, där den uppgiftspliktige författningsenligt är eller bör vara mantalsskriven, eller, om han är avliden, senast varit eller bort vara mantalsskriven, eller där vederbörande styrelse eller förvaltning har sitt säte eller syssloman eller ombud är bosatt.

4 §.

1 mom. Det åligger länsstyrelse att övervaka, att deklARATIONER inkomma från alla uppgiftsskyldiga och att avgivna deklARATIONER äro fullständiga och riktiga, därvid särskilt bör tillses, att envar, som idkar handel med eldfarliga oljor av första klassen eller utövar handel med automobilgummiringar eller automobiler, fullgjort honom åliggande deklARATIONSSKYLDIGHET. Den som icke avgivit deklARATION men kan antagas äga eller innehava förråd av bensin eller som avgivit ofullständig deklARATION, må föreläggas att inom viss tid inkomma med deklARATION eller med erforderliga uppgifter.

2 mom. Finner länsstyrelse för en behörig påföring av skatt vara nödigt, att granskning av den skattskyldiges bokföring eller undersökning av dennes inneliggande lager av bensin eller automobilgummiringar verkställes, bör länsstyrelsen föranstalta om sådan granskning eller undersökning, därvid biträde av sakkunnig må anlitas.

Skattskyldig åligger att bereda länsstyrelse eller av länsstyrelse förordnad person tillträde för sådan undersökning till handels- fabriks- eller annan upplagslokal samt att för granskning tillhandahålla sin bokföring och därtill hörande handlingar.

Arvode till sakkunnig bestämmes av länsstyrelse och skall jämte annan kostnad för undersökning eller granskning, som i detta mom. sägs, bestridas av enligt denna förordning influtna medel.

5 §.

På grund av inkomna deklARATIONER och eljest inhämtade uppgifter skall länsstyrelse upprätta längd, särskild för skatt å bensin och särskild för skatt å automobilgummiringar, över dem, som avgivit deklARATION, samt fastställa för bensin den myckenhet och för automobilgummiringar den vikt, för vilken skatt skall erläggas enligt denna förordning, ävensom därå belöpande skatt.

6 §.

Så snart ske kan skall till envar skattskyldig i rekommenderat brev med allmänna posten översändas utdrag av längden i vad honom angår tillika med underrättelse om tid och sätt för skattens erläggande samt vad den skattskyldige har att iakttaga, om han vill överklaga länsstyrelsens beslut eller eljest söka befrielse från påförd skatt.

7 §.

Har någon i deklARATION eller annan uppgift, som enligt denna förordning avgivits, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna deklARATION eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att skatt icke blivit honom påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall skatt påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Efterbeskattning må icke ske senare än år 1932.

8 §.

1 mom. Förmenas länsstyrelse hava vid påförande av skatt oriktigt förfarit, må av vederbörande besvär anföras hos kammarrätten.

Besvären skola inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfordrats, ingivas eller, på klagandens eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insändas till länsstyrelsen i det län, där skatten påförts, vid påföljd, om den tid försittes, att besvären icke varda till prövning upptagna; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits eller avsänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse för vidare behandling på sätt i 2 mom. sägs.

2 mom. Sedan vid besvären fogats de handlingar, på vilka överklagade beslutet grundats, ävensom utdrag av längden i vad den klagande angår, översänder länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar besvären anses påkalla.

9 §.

Visar skattskyldig, att av honom vid den i 1 § angivna tid innehavd myckenhet bensin eller automobilgummiringar försålts, och är den skattskyldige icke genom förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest berättigad att hos köparen uttaga den enligt denna förordning utgående skatten, äger Kungl. Maj:t, då skäl därtill äro, allt efter omständigheterna i det särskilda fallet, medgiva befrielse från skatten eller bestämna, att skattskyldigheten skall åligga köparen.

Ansökan om sådan skattebefrielse skall ingivas inom natt och år, efter det skatt vederbörande avfördrats.

10 §.

Angående restitution av skatt, som i denna förordning avses, skola bestämmelserna i ovannämnda förordningar om särskild skatt å bensin och motorsprit samt om särskild skatt å automobilgummiringar äga motsvarande tillämpning.

11 §.

Granskning av de enligt denna förordning avgivna deklARATIONER må ej ske av annan än länsstyrelsen. DeklARATIONERNA skola tillhandahållas de tjänstemän hos länsstyrelsen, vilka i och för sin befattning böra erhålla del därav. I övrigt må deklARATIONERNA icke vara för någon tillgänglig, utan att den uppgiftsskyldige medgivit deklARATIONENS offentliggörande; dock må deklARATIONERNA, på sätt Kungl. Maj:t förordnar, för statistisk bearbetning utlämnas till ämbetsmyndighet, åt vilken Kungl. Maj:t uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

DeklARATIONERNA skola med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos länsstyrelsen behörigen förvaras intill utgången av år 1932, varefter deklARATIONERNA skola förstöras.

12 §.

1 mom. Tjänsteman, vilken på grund av sin befattning med ärende, som i denna förordning avses, erhållit del av deklARATIONERNA eller skattskyldigs bokföring, må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa vare sig innehållet av sådan deklARATIONERNA eller skattskyldigs affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Den häremot bryter vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse som nu sagts dömes till böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har skada uppkommit genom sådant yppande av vad som bort hållas hemligt, vare den felande därjämte skyldig till fullo gottgöra skadan.

2 mom. Den som på grund av sådant förordnande om statistisk bearbetning av avlämnade deklARATIONERNA, som i 11 § sägs, erhållit del av deklARATIONERNA, får ej utom tjänsten yppa något av deklARATIONENS innehåll. Vid över-

trädelse härav vare den skyldige förfallen till ansvar och ersättningsskyldighet, som i 1 mom. stadgas.

13 §.

Försummar någon att fullgöra honom enligt denna förordning åliggande skyldighet att avgiva deklARATION, där han insett eller bort inse, att dylik skyldighet ålegat honom, eller vägrar någon att fullgöra vad enligt 4 § åligger honom, dömes till böter, högst tvåtusen kronor. Lag samma vare, där någon avger ofullständig eller oriktig deklARATION, ehuru han insett eller bort inse, att deklARATIONEN varit ofullständig eller oriktig.

Har genom förseelse, varom i första stycket sägs, föranletts, att skatt ej blivit den felande påförd, där så rätteligen bort ske, eller att skatt påförts med för lågt belopp, och äro ej omständigheterna synnerligen mildrande, vare straffet böter från och med en till och med fem gånger beloppet av den skatt, som undandragits, dock ej lägre belopp än femtio kronor.

14 §.

Allmän åklagare må tala å förseelse, varom i denna förordning sägs, i fråga om förseelse, som i 12 § omförmäles, dock endast där den blivit av målsäganden till åtal angiven. Talan skall anhängiggöras vid allmän domstol.

Av böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfaller en tredjedel, dock högst tvåhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän lag.

15 §.

Bestämmelser rörande uppbörd av skatt, som i denna förordning avses, så ock de närmare föreskrifter, som eljest för tillämpning av denna förordning må kunna erfordras, meddelas av Kungl. Maj:t.

16 §.

Angående fördelning av influten skatt gäller vad som är stadgat angående fördelning av de jämlikt förordningarna om särskild skatt å bensin och motorsprit samt om särskild skatt å automobilgummiringar influtna skattemedel.

Denna förordning träder i kraft den 4 juni 1927.

I anledning av vad i Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 173 föreslagits angående beräkning av inkomsttiteln automobilskattemedel kommer utskottet framdeles att avgiva yttrande, vilket utskottet härmed får för riksdagen

3) anmäla.

Stockholm den 27 maj 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin, Wigforss, Boman, friherre Beck-Friis *, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg *, Olsson i Golvvasta, Nylander, Björklund, Johansson i Hornsberg *, Åström, Eriksson i Ljusdal *, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm och Ljunggren *.

---

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.